

Uskonnollista pohdintaa

Markku Jyväkorpi
Tiina Jyväkorpi

USKONNOLLISTA POHDINTAA

teksti Markku Jyväkorpi
kuvat Tiina Jyväkorpi

ISBN 978-952-6613-61-1

JOHDANTO

Suomen teosofisen seuran perustaja, näkijä Pekka Ervast korostaa kirjoissaan, että kuoleman jälkeen on helpohkoa havaita jonkin aikaa edesmennyt eetterikehossa. Tällaisia läpinäkyviä, tunnistettavia aavistuksenomaisia eetterihahmoja saadaan toisinaan yllätyslöytönä valokuvaankin. Tapahtumaa edesauttaa, jos paikassa on ylimääräistä praanamuodostusta tai paikalla on mediaalinen henkilö energian luovuttajana.

Eräitä esimerkkejä www.rajatieto.com otsikossa TOTUUESTA

Eräänä rinnakkaistodellisuuden osa-alueena Bill ja Judy Guggenheimin kirjassa "Koskettava kokemus" (Tammi, 2011) on käsitelty laajan aineiston pohjalta läheisten kontakteja kuoleman jälkeen. Kirjassa käsitellään vain edesmenneiden spontaaneja yhteydenottoja. Mukaan ei ole otettu hypnoosi- tai meediatapahtumia. Kirjan mukaan raportoidut kuvaukset ovat hyvinkin samanlaisia riippumatta, onko ne koettu täysin hereillä, valvetilan rajamailla tai täydessä unessa. Kirjan mukaan 42% Amerikan aikuisväestöstä uskoo olleensa yhteydessä kuolleen henkilön kanssa, leskistä jopa 67%. Edesmenneiden ilmestykset ovat olleet läheiselle tärkeä, positiivinen, elämänvoimia ja rohkaisua antava kokemus eli tapahtuma on koettu suurena lohdutuksena ja merkinä elämän jatkumisesta.

Jeesus korosti, että Taivasten Valtakunta on sisäisesti teissä ja kehotti ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen. Jeesuksen sanojen mukaan ihminen on kaiken aikaa taivaassa, Luojan rakkaudellisessa läsnäolossa. Ihminen pyrkii taivaaseen erilaisin pyrkimyksin tietämättä, että on jo kaiken aikaa taivaassa, mutta Tämä pitäisi tiedostaa. Vuorisaarnassa Jeesus antoi kaikille elämäntapaohjeet tähän tiedostamistapahtumaan. Tässä korostuu hyväntahtoisuus, mielen hallinta, rukous sekä luopuminen maallisuuteen ja maallisiin mielipiteisiin takertumisesta ja painopisteen siirtäminen Luojayhteyteen ja Tämän kokemiseen.

Kirjassaan "Symbolit piilotajunnan kieli" Carl G. Jung tuo esiin, että ihmisessä on kaksi persoonallisuutta, mieltä. Tämä suurempi

on Luoja. Jung tuli tähän tulokseen 80000 unen aineiston perusteella korostaen, että tämä voidaan koska tahansa todistaa. Jungin mukaan ihmisen pitäisi elää kahdessa todellisuudessa samanaikaisesti ollen tarkkaavainen, mitä huomioita ja rakkaudellisia, yleviä virikkeitä saa Luojaltaan.

Edelleen kirjassaan "Symbolit piilotajunnan kieli" Jung käsittelee tiedemiehenä Luojan (Kristus, Itse) ilmenemistä tietoisena, rakkaudellisena ohjauskeskuksena ja siihen liittyviä lainalaisuuksia ja näkökulmia, kuten "Jossakin oman olemuksensa ytimessä ihminen tavallisesti tietää minne hänen pitäisi mennä ja mitä tehdä, mutta joskus klovni, jota me sanomme minäksi, käyttäytyy niin häiritsevästi, että sisäinen ääni ei saa itseään kuuluviin".

Ihmisen tulisi pyrkiä kehittymään Vuorisaarnan viitoittamaa tietä. Ihmisyydessä ja henkisessä kehitystapahtumassa avaimena on mielen hallinta ja kuinka mielensä ohjelmoi, mitä ajatuksia hyväksyy mieleensä. Pääpaino pitäisi olla omassa Luojayhteydessä. Avataara Amma suosittelee kaiken tekemistä yhdessä mestarinsa tai Luojansa kanssa ja Hänelle. Jokaisella on oma erityinen henkinen tie kuljettavana, toisen kokemus ei ole oma kokemus.

Maallista mieltä ohjelmoidaan usein suggestion kaltaisilla ajatuksilla jo lapsesta kotona, myöhemmin yhteisöissä ja yhteiskunnassa. Ihminen tietää sisimmissään totuuden Luojayhteyden avulla, onko tapahtuma rakkaudellinen ja hyvántahtoinen, elämää auttava vai tuhoavaa. Mitä enemmän Luojayhteys pääsee esiin, niin sitä enemmän ihmisessä ilmenee hyvántahtoisuutta, inhimillistä ihmisyyttä, rakkaudellisuutta, elämän ja toisten auttamista.

Jokaisella totuudellisuuden pitäisi olla johtotähtenä. Esimerkiksi kun valvontakamera kuvaa rikoksen, niin jokainen pitää tapahtumaa todistettuna ja selvyytenä. Mutta jos valvontakamera tai vastaava kuvaisi henkisen tapahtuman, niin tämä ei merkitsisi todisteena mitään, koska se ei sovi materialistiseen ajatteluun. Tällöin vaadittaisiin loputonta toistettavuutta.

Sekä Rudolf Steiner että Jung toivat esiin näkökulman, että maallinen ja henkinen todellisuus ovat yksi ja sama, toinen

ulko- ja toinen sisäpuolelta katsottuna. Henkisestä rinnakkaistodellisuudesta onkin lukemattomia kosketuskohtia, jos vain antaa niiden tulla mieleensä. Esimerkiksi jokainen joka lukee E. Mattiesenin tuhat sivuisen kirjan "Das persönliche Überleben des Todes" I-III (vuonna 1936) tulee jo näin vakuuttuneeksi ektoplasmasta ja henkisestä rinnakkaistodellisuudesta.

Henkissielullisesti ihmisen elämä, tajunta, ajattelumahdollisuus tulevat Luojan huomiosta Tämän energiavirrasta ja näin aineellinen keho on vain kuori, minätajunnan väline maallista elämää varten. Mitä enemmän ottaa Luojan huomioon elämässään, niin sitä todellisemmaksi Tämä tulee.

Mielikuva on välitön kutsu. Uskonnollisten harjoitusten, meditaation, rukouksen, pyhien sanojen kuuleminen tai sanominen, kohottavaan musiikkiin sulautuminen, luonnon kauneuden kokeminen auttaa mieltä virittäytymään Luojayhteyteen. Luoja pitäisikin ottaa mukaan elämäänsä ja pyrkiä tekemään kaikki yhdessä Luojansa kanssa, näin koko elämänsä voi muuttua Luojaläheiseksi meditaatioksi.

Kaksi nuorta

"Rakastan sinua."
"En usko. Todista."

Rakkaus, myötätunto, inhimillisyys, ystävällisyys, hyväntahtoisuus, toisten huomioiminen ja auttaminen ovat sydämen, sielun asioita. Rakkaus ei ole maallisen mielen tapahtuma eli ulkokohtainen havainto tai ajatustapahtuma, vaan sisäinen kokemus. Henkissielullisestikehot eivät rakasta toisiaan. Toisen kauneuskin nähdään sielullisena tapahtumana.

Kokeminen on sisäinen puoli, ei voi kokea, jos ajattelee. Ajattelemisen tapahtuu aina maallisessa mielessä, maallisessa tietoisuustilassa keskeyttäen mahdollisen kokemisen. Ajattelemisen on ulkokohtaista havainnointia eli tapahtuman ulkokohtainen puoli ja kokeminen on sisäinen puoli.

Rakkautta ei voi ottaa. Kun antaa rakkautta, niin rakkauden voi kokea toisen kautta vastakaikuna kuin äänirautojen resonanssi, mutta toisen pitäisi olla samalla aaltopituudella. Henkissielullisesti rakkaus on jumalallista värähtelyä. Rakkauden kokemukseen liittyy samalla tietoisuuden ja luovuuden kohoaminen. Taiteilijoiden yhteydessä puhutaan muusasta luovuuden innoittajana. Luojankin voi tiedostaa vain rakkauden kokemuksessa. Syvällisessä rakkauden kokemuksessa kaksi muuttuu yhdeksi.

Neale Walschilta on seitsemän suomenkielistä kirjaa, missä hän kuvaa kanavoimalla Luojan ja ihmisen suhdetta sekä kommunikointitapoja. Kirjoissa korostetaan, että Luojalle voi puhua kuin hyvälle ystävälle. Mutta Luoja ei voi manipuloida maallisiin persoonallisiin tarkoituksiin.

Maallinen persoona, ego pyrkii katsomaan kaikkea erillisyyden ja persoonallisuuden näkökulmalta. Mitä enemmän ihminen samastuu kehoonsa ja takertuu maallisuuteen ja maallisiin mielipiteisiin, niin sitä enemmän erillisyys ja näin ajanmittaan henkinen pimeys korostuu.

Elämä näyttäytyykin hyvin erilaiselta, jos hyväksyy näkökulman, että ihminen on henkissielullinen olento, joka on vain tilapäisesti aineellisessa kehossa. Henkissielullisesti nukahtaessa minätaajunta eroaa hetkeksi kehosta, kuolemassa tämä eroaminen on pysyvää. Rudolf Steiner ja Suomen Teosofisen seuran perustaja

Pekka Ervast tuovat esille kirjoissaan, että tiettyssä henkisen kehityksen vaiheessa nukahtaminen on tietoinen tapahtuma ja tällöin ihminen pystyy tahdollaan eroamaan aineellisesta kehostaan.

Henkissielullisesti Luojan huomio, Tämän energiavirtaus mahdollistaa elämän, tajunnan ja ajattelun. Ihminen kokee toistuvasti Luojan läsnäolon, Tämän huomion ja kosketuksen, mutta asiaan pitäisi kiinnittää huomiota. Kun ihminen kokee innoituksen, kohottavan mielikuvan, rakkaudellisen kosketuksen, niin kysymyksessä voi olla Luojan keskeinen ohjaus. Usein ihminen ihmettelee hetken tapahtunutta ja unohtaa koko asian. Raamatullisesti "Hänessä me elämme, olemme ja liikumme". Sattuma on näennäistä. Henkisissä kirjoissa on sanonta, että Luoja katsoo sielun silmin ja sielu ihmisen silmin.

Mielikuva on kutsu ja toteutukseen pyrkivä voima. Meditaatiossa ollaan hetki Luojan kanssa. Henkisten harjoitusten perustarkoitus on puhdistaa ja saada mieli sopusointuun sekä yhtyä Luojan Mieleen eli kokea Luoja-, taivaskokemus. Koko elämän voi muuttaa enemmän ja enemmän Luojaläheiseksi meditaatioksi. Kaikki voi tehdä yhdessä Luojansa kanssa. On keskeistä huomata, että Luojaan kohdistuneet rakkaudelliset ja kiitolliset ajatukset aiheuttavat pitkäaikaisen kohottavan jälkivaikutuksen.

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Yhteys Jumalaan" (WSOY, 2002) sivulla 8 seuraavasti: "Rehellisyys on magneetti. Se vetää puoleensa elämää, ja elämä on vain toinen sana Jumalalle. Se joka etsii rehellisesti, saa vastauksen rehellisesti. Elämä ei valehtelee itselleen." " Käsitämme että sen, mitä muut sanovat, ei tarvitse olla todellinen totuus. Sen pitää vain johdattaa meidät oman totuomme äärelle." "Korkein auktoriteetti on teissä itsessänne. Tämä johtuu siitä, että meillä jokaisella on suora yhteys jumaluuteen." Ja että ihmisellä on suurempi tietoisuus, osa sinua, joka on sinua suurempi, joka voi erityä pienestä itsestäsi ja puhua sinulle.

Usein ihminen suuntaa Luojalta saamansa energiavirran, rakkauden sekä luovuuden johonkin hyvin kapea-alaiseen kiinnostuksen kohteeseen. Luojaalle koko elämä on ykseys. Mitä enemmän ihminen henkisesti kehittyy niin sitä enemmän

painopiste siirtyy persoonallisesta egosta Itsen, Luojan huomioimiseen ja samalla elämän sekä toisten auttamiseen. Tässä tapahtumassa maallinen mieli virittäytyy enemmän ja enemmän Luojan Mieleen ja samalla kuinka rakkaudellinen viisaus voisi ilmentyä ihmisen kautta.

Kaikki tieto henkimaailmoista tulee ihmisen kautta. Ei ole suoraa tiedonsiirtoa. Jumala ei aineellistu ja kerro tahtoansa. Avataara on henkinen mestari, joka on tahtonsa avulla joko maallisessa tai henkisessä taivastietoisuudessa. Henkisillä mestareilla on henkisyydestä sama käsitys. Jeesus korosti, että minä ja Isä olemme yhtä, näin Jeesus välitti ihmisille myös Luojan tahdon, mikä tulee selkeästi esiin Vuorisaarnassa. Tässä korostuu elämäntapana pyrkimys parannukseen.

Luterilaisessa kansankirkossa rukoillaan ja pyydetään toistuvasti Kristuksen ja Pyhän Hengen johdatusta ja rakkaudellista läsnäoloa, mutta samanaikaisesti tämä torjutaan todellisena kokemuksellisenä tapahtumana. Protestanttinen kirkko, aina Lutherista asti, on suhtautunut mystiikassa Kristuksen kohtaamiseen kielteisesti, koska tämä vaarantaa vanhurskauttamisoppia sekä kirkkoyhteisöä (Otavan iso tietosanakirja).

Pyhä Henki tai Kristus kertoisivat, että Jumala ei vihaa lapsiaan, vaan rakastaa. Hyvä Paimen löytää ja pelastaa viimeisenkin eksyneen lampaansa sekä Taivaaseen, Luojan läsnäoloon pääsee ilman, että Jeesuksen verellä täytyy pestä synnit puhtaaksi. Mainittakoon, että Jeesus itse ei koskaan sanonut, että hän on ihmiskunnan syntipukki, jonka verellä ihmisten synnit pestään puhtaaksi ja näin tehdään ihmisistä taivaskelpoisia.

Kaikki olemassa oleva on myös energiaa, vaikka sitä ei pystytä mittaamaan. Eräänä erikoisuutena yli 30 vuotta sitten Nina Kulaginaa tutkittiin vuosikausia perusteellisesti Moskovassa eri maiden tiedemiesten, myös länsimaisten toimesta (eräänä tutkijana mainitaan suomalainen Jarl Fahler). Hän pystyi liikuttamaan esineitä toistuvasti ajatusvoimalla tarkoissa kontrolloiduissa tieteellisissä koeolosuhteissa.

Vastaavasti olisi keskeistä nähdä rakkaus korkeana värähtelynä.

Tähän liittyy läheisesti onnellisuus ja ilo. Tiedetyt tapahtumat edesauttavat näitä värähtelyitä, kuten tasapaino Luojansa kanssa, kohottava musiikki, henkinen taideteos, elämän ja toisten auttaminen, kiitollisuus, kauniit rohkaisevat sanat, hymy, toisen huomioiminen jne.

Kielteisyys vaikuttaa rakkauden värähtelyihin negatiivisesti ja kuluttaa samalla myös henkisiä voimavaroja. Jokaisella on yksilöllinen määrä henkisiä voimavaroja. Pitkäaikainen kielteisyys, kuten stressi, huono ilmapiiri, kaltoinkohtelu kuluttavat elinvoimaisuutta aiheuttaen masentuneisuutta, väsymystä, innostumisen vähentymistä, työn tekemisen vaikeutumista jne.

Perhe, ihmisten välinen vuorovaikutus liittyvät läheisesti myös omaan henkiseen kehitykseen. Tämä on aina taustalla, vaikka ihminen ei kiinnittäisi asiaan huomiota. Rakkauden, onnellisuuden hienovaraisiin värähtelyihin voidaan vaikuttaa parisuhteessa monella eri tavalla. Tässä on keskeistä toisen rakkaudellinen huomioiminen. Parisuhteesta on kirjoitettu useita kirjoja. Siinä on lainalaisuuksia, mitkä johtavat suhdetta positiivisuuteen tai päinvastoin. Esimerkiksi harmitukset on keskeistä käsitellä yhdessä, mutta toisen nolaamisesta, vähättelystä tai halveksimisesta ei koskaan seuraa mitään hyvää.

Lapsi ja äiti keskusteleivat.

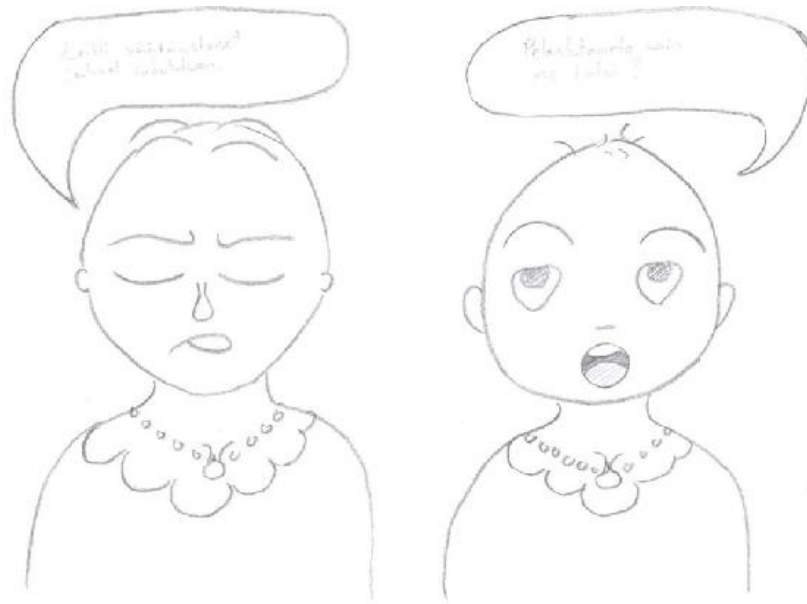
"Miksi isällä on aina kiire?"

"Isä on astunut oravanpyörään."

Elämä näyttäytyy hyvin erilaisena, jos omaksuu materialistisen näkökulman, että ihminen on vain sattumalta syntynyt aineellinen solujoukkio tai jos tiedostaa ihmisen olevan henkissielullinen olento, joka on tilapäisesti aineellisessa kehossa.

Jos ihminen keskittyy vain maalliseen persoonaan ja maallisiin pyrkimyksiin, niin maallisen elämän henkinen perustarkoitus voi jäädä huomaamatta eli oman Luojayhteyden kokeminen. Hetki hetkeltä ihminen etääntyy tai lähestyy Luojaansa. Mitä kauemmaksi etääntyy, niin sitä enemmän pelko ja pimeys astuu elämään.

Kaksi uskovaista

”Kaikki vääräuskoiset joutuvat kadotukseen”

”Pelastutaanko vain me kaksi?”

Uskontoja on tuhansia ja kristillisiä suuntauksiakin on noin 1500. Uskonnon tarkoitus on auttaa ihminen löytämään Luojayhteys. Joissakin uskonnollisissa liikkeissä järjestö on muuttunut itsetarkoitukseksi perustarkoituksen kustannuksella.

Lapsi ja äiti keskustelevat

"Näin henkiolennon."

"Ilmeisesti kaikki näkevät varhaislapsuudessa."

Jokaisella on varsinkin lapsuudessa henkisiä kokemuksia, jotka voivat olla jopa koko elämän kantavia voimia.

Rakkaus, ilo, tasapaino viestittävät tunteena, että kysymys on valkoisesta enkelistä. Kielteinen tunne, kuten pelko, kauhu, ahdistus kertovat mustien enkeleiden läsnäolosta.

Teosofi, näkijä Pekka Ervast käsittelee pahan olemusta henkisenä lakina kirjassaan "Paavali ja hänen kristinuskonsa" sivulla 101 seuraavasti: Paha, joka on ihmisen ulkopuolella tuottaen kärsimystä, on paha vain näennäisesti. Ervastin mukaan se on salapukuinen siunaus, jota kristityn pitäisi ajatella hyväksi. Paha tulee luonnonlain seurauksena. Pahana voidaan pitää syitä, jotka aiheuttivat seurauksen. Ervastin mukaan kristityn pitäisi ymmärtää, että jumalallinen luonto ei erehdy seurausten suhteen. Se ei koskaan tee vääryyttä, eikä se koskaan tahdo paha yhdellekään olennolle. Tämän vuoksi synneistä, pahuudesta, erehdyksistä tulee seurauksia, mitkä kohdataan kärsimyksinä.

Avataara Amma korostaa, että kaikessa mitä ihminen kohtaa on kuitenkin taustalla Luojan rakkaudelliset kasvot. Pekka Ervast painottaa, että ihminen on saanut kaiken hyvän pahan kautta, valkoiset ja mustatkin enkelit ovat Jumalan palvelijoita mahdollistaen valinnanvapauden.

Elämä on täynnä henkisiä ihmeitä, jos antaa niiden tulla mieleensä. Ihmisellä pitäisi olla uskoa hitusen, jotta aktivoituisi henkisyydelle. Esimerkiksi aitoja henkisiä valokuvia on lukemattomia, jo yksi ainoa osoittaa omalla tavallaan henkisen rinnakkaistodellisuuden todeksi.

Jos valvontakamera tallentaa jonkin rikoksen, niin kaikki pitävät asiaa toteen näytettynä myös oikeusistuimessa. Mutta jos valvontakamera tallentaisi henkisen tapahtuman, niin tämä laukaisisi poikkeuksellisen voimakkaat itsesensuuri-, kieltämis-, torjunta- ja pilkkamekanismit koskien laitteiden kuntoa ja henkilökunnan ammatillista koulutustasoa. Ihminen pystyy järkeilemään minkä tahansa asian omaksi edukseen totuuden kustannuksella keksimällä ennakkoehtoja tai korostamalla jotakin pientä yksityiskohtaa tai vääristelemällä sitä.

Tarkoissa tieteellisissä koeolosuhteissa on osoitettu lukemattomia kertoja henkimaailman läsnäolo tutkittaessa huippumeedioita.

Tällöin miesmeedio on tutkimuksen aikana alastomana, transsissa ja tällä tavalla tietämätön tapahtumista ympärillään. Tässä on olennainen ero taikuriin, joka luo tietoisesti ihmeensä. Tieteellisesti asiaa on pyrkinyt tutkimaan mm. IMI (Institut Metapsychique International) Pariisissa jo 1920-luvulta lähtien.

Jokainen joka lukee E. Mattiesenin tuhat sivuisen kirjan "Das persönliche Überleben des Todes" I-III (vuonna 1936) tulee jo näin vakuuttuneeksi ektoplasmasta ja henkisestä rinnakkaistodellisuudesta.

Kun ihminen katsoo jotakin, niin tästä lähtee näköhermoa myöten sähköinen koodi, mikä muuttuu aivoissa ajatukseksi ja vasta tämä havaitaan. Näin ihmisen havaintoajatuksetkin joutuvat kilpailemaan muiden ajatuksien kanssa. Mielen vanhat ajatukset ovat kuin suodatin, mikä hyväksyy ja hylkää muita ajatuksia.

Jokaisen elämä etenee omien ajatuksien mukaisena. Tunne on aina alku, mitä ajatus alkaa toteuttaa. Neale Walsch välittää kirjoissaan tiedon, että taustalta löytyy aina rakkaus tai pelko. Mitään ei tapahdu ilman ajatusta, näin ihminen on myös vastuussa mielestään eli mitä ajatuksia sinne hyväksyy. Sydämen kyllyydestä suu puhuu eli onnellinen ihminen välittää positiivisuutta ja päinvastoin kielteisyys heijastuu monella eri tavoilla ajatuksiin, ilmeisiin, sanoihin, käytökseen jne. Jos ihminen ei rakasta itseään, niin ei pysty rakastamaan muitakaan.

Ihminen on kuin ajatuskuplassa tai pallon sisällä, jota omat ajatukset ympäröivät. Omat ajatukset heijastuvat minään takaisin kuin peilistä. Ihminen on ajatuksiensa kaltainen, nähden elämänsä mielikuviansa mukaisena.

Lapsi ja äiti keskustelevat

"Näin äsken enkelin."

"Se oli kotienkeli. Kirkossa ei ole luvallista nähdä enkeleitä."

Luterilainen kansankirkko on suhtautunut torjuvasti omiin henkisiin pyrkimyksiin, henkisiin kokemuksiin, jopa Kristuksen kokemiseen, eli päinvastoin mitä Jeesus kehotti tekemään. Kirkkoherra Voitto Viro tuo kirjassaan "Sielu on suunnaton ihme" syyn protestanttien kielteiseen suhtautumiseen mystiikassa Luojansa kohtaamisesta: "ihmisen syntisyys ja vanhurskauttamisopin perusteet vaarantuvat".

Vaikka luterilainen kansankirkko suhtautuu torjuvasti ihmisen omiin pyrkimyksiin ja henkisiin kokemuksiin, niin Jeesuksella on päinvastaiset kehotukset. Papit ja seurakuntalaiset rukoilevat jatkuvasti, että Jumalaa tulee rakastaa yli kaiken. Mutta kirkon oikeaoppisuus ei hyväksy Luojan tahtoa tässä suhteessa.

Jeesus kehotti henkisiin kokemuksiin, elävään yhteydenpitoon Kristuksen henkimaailman kanssa, jopa ensimmäiseksi pyrkimään Luoja-, taivaskokemukseen. Vuorisaarnassa Jeesus antoi yksityiskohtaisia ohjeita henkilökohtaisista henkisistä pyrkimyksistä korostaen hyväntahtoisuutta ja mielen hallintaa sekä puhtautta.

Evankeliumissa Luuk. 11 sopii hyvin nykyaikaankin: "Voi teitä, te lainoppineet, kun te olette vieneet tiedon avaimen! Itse te ette ole menneet sisälle, ja sisälle meneviä te olette estäneet."

Kristus on ilmoittanut UT:ssa, että epäselvissä asioissa Häneltä voi kysyä suoraan neuvoa, esimerkiksi " Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut." (Joh.14:26) " Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen, Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa." (Joh.16:13) Myös VT:ssa on useita suosituksia tietoihin henkiyhteyksiin, kuten Herran kehoitus: " Kysykää tulevaiset minulta." (Jes.45:11)

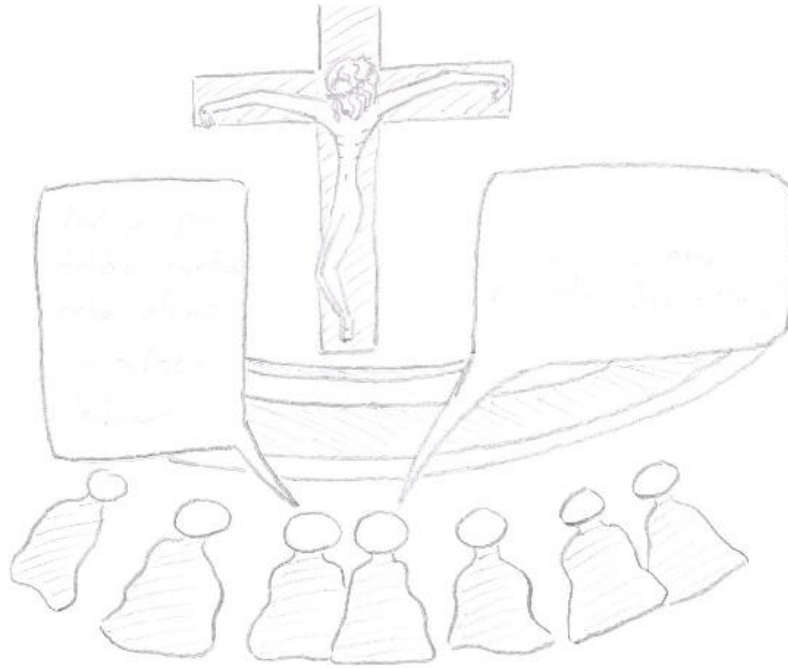
Apostoli Paavali kirjoitti yksityiskohtaisia neuvoja henkiyhteyksistä Kristuksen henkimaailman kanssa, korostaen ettei tätä yhteysmuotoa saa estää. Painottaen lisäksi sen olevan Jumalan tahto. Jeesus korosti, että hedelmistä puu tunnetaan. Paha ei tee hyvyyden tekoja.

Kristuksen kokeminen, rakkaus, ilo, totuudellisuus kulkevat käsi kädessä. Jeesus puhui rakkaudellisesta Isästä ja kehotti henkisiin kokemuksiin Kristuksen henkimaailman kanssa sekä jopa ensimmäiseksi kokemaan tietoinen Luoja-, taivaskokemus. Kirkollisesti tämä hengellisyys torjutaan tehokkaasti luomalla mielikuva kostonhimoisesta, tuomitsevasta ja pelottavasta Jumalasta. Rakkaus ja pelko ovat toisensa kokemuksellisesti poissulkevia.

Kirkko korostaa, että synti johtaa ihmisen Jumalan tuomioon ja iankaikkiseen kadotukseen. Raamatun alkuperäinen sana aioinis tarkoittaa kuitenkin ajanjaksoa ei ikuista. Synti olisi hyvä nähdä tekijänä, mikä erottaa ihmistä Luojusta. Ihmisen itsensä pitää muuttaa suunta, jos huomaa toimivansa virheellisesti. Ihminen ei saisi tehdä mitään sopimatonta.

Luoja on aina läsnä ihmisen elämässä ja olisikin hyvä tehdä kaikki yhdessä Tämän kanssa. Jokainen tietää aina valintatilanteessa, onko huomioitu rakkaus ja hyväntahtoisuus. Tapahtumassa voi miettiä, että tällainenko minä olen.

Kaksi rippikoululaista Jeesuksen ristiinnaulitun kuvan edessä

"Nyt on piikki tehdä syntiä koko elämä Jeesuksen laskuun."
"Entä jos tulee dementiksi, eikä muista Jeesusta."

Luterilaisuudessa Jeesus lunasti ristinkuolemalla ihmisten synnit ja teki näin ihmisistä taivaskelpoisia. Pelastus perustuu kirkon mukaan tämän armo-opin uskomiseen, ihmisen ajatuksilla ja teoilla ei olisi vaikutusta pelastukseen.

Jeesus on ihmiskunnan pelastaja, hän kuvasi Vuorisaarnassa tien, kristityn elämäntavan mikä johtaa totuuteen ja elämään eli tietoiseen Luoja-, taivasyhteyteen. Jeesus korosti myös henkilökohtaista vastuuta, mitä kylvää, niin sitä niittää. Suositteli riita-asioiden sopimista maallisen elämän aikana. Kehottaa elämään koko elämän parannuksessa.

Idän uskonnoissa ja Jeesukselle on vieras käsite, että toinen tappamalla tullaan Luojaalle otolliseksi ja taivaskelpoiseksi. Raamatussa Jumala on ilmoittanut jo profeetta Jesajan välityksellä (Jes:1) olevansa kyllästynyt teurasuhreihin, elämällä hyvydessä ja totuudessa veriruskeat synnit tulevat lumivalkeiksi.

Lapsi ja äiti

"Mitä on onnellisuus?"
"Tasapaino Itsensä kanssa."

Päivässä voi olla useita tilanteita, missä koetaan myönteisiä tunteita, onnellisuutta. Toiselle sanottu rohkaiseva, kiitollinen, kannustava sana tai teko voi olla hänelle jopa pitkäaikainen kantava voima.

Jokainen pyrkii onnellisuuteen. Avataara Amman mukaan tulisi lakata etsimästä maallista onnea, sillä se mitä etsii on sisimmässäsi. Eli etsii jotakin, joka jo sinulla on. Älyn ja mielen takaa pitäisi virittäytyä ja kytkeytyä elämän energian lähteeseen, kokemaan Luojan rakkaudellinen läsnäolo. Suurin perimmäinen onni ja autuus on oman Luojayhteyden kokeminen.

Avataara Amman mukaan Luoja on tajunta, tietoisuus. Kaikki tapahtuu Luojan Mielessä. Jumalallisen rakkaudellisen läsnäolon voi löytää sekä kokea vain sisäisesti, ei pyrkimällä johonkin tai etsimällä jotakin itsensä ulkopuolelta. Edelleen kun ihminen lähestyy Luojan yhden askeleen, niin Tämä lähestyy ihmistä sata askelta.

Mielen tasapainossa ja onnellisuudessa onkin keskeistä löytää rauha ja tasapaino Itsensä, Luojansa kanssa. Omat maallisuuteen ja maallisiin mielipiteisiin takertuneet ajatukset voivat tehdä tämän tiedostamistapahtuman hyvin vaikeaksi. Mieli vertailee kaikkea keskenään ja onkin erityisen tärkeätä, kuinka mielensä ohjelmoi. Toisiin vertaileminen, omat epärealistiset tavoitteet voivat muuttua harmituksien ja mielipahan pitkäaikaiseksi syyksi. Ihmisyydessä on keskeistä vapaa tahto. Jos ihminen tekee vääriä valintoja, niin Luoja ei ilmesty paikalla ja pakota tahtoonsa. Tässä mielessä Luoja on läsnä oleva tarkkailija.

Maallisessa elämässä ihminen onkin kaiken aikaa vastakkaisten voimien välissä ja näin jokainen joutuu valintatilanteisiin, kuunteleeko "paholaisvoimia" vai korkeampaa henkistä minuutta. Olisi hyvä miettiä, mitä rakkaudellinen viisaus tekisi. Ihminen voi kutsua valinnoillaan Luojan elämäänsä tai päinvastoin torjua Tämä.

Kun ihminen etsii totuutta ilman ennakkoehtoja, niin jossakin vaiheessa koetaan tietoisesti oma Luojayhteys. Rakkaus on ihmisen ja Luojan yhdistävä tekijä, Luoja tiedostetaankin

rakkauden kokemuksessa. Ajatteleva tapahtuu aina maallisessa mielessä, maallisessa tietoisuustilassa. Ajatteleva estää kokemisen. Luoja ei voi löytää ajatuksista, mielipiteistä tai opinkappaleista.

Carl G. Jung toi kollektiivisen piilotajunnan käsitteen, missä kaikki tapahtuu ja kaikki ovat yhteydessä toisiinsa. Kirjassaan "Symbolit piilotajunnan kieli" (Otava, 2003) Jung kirjoittaa edelleen, että ihmisessä on kaksi persoonallisuutta, mieltä, nimittäin persoonallinen minä ja rakkaudellinen, tietoinen ohjauskeskus Itse (Luoja). Jungin mukaan tämä asia voidaan koska tahansa todistaa. Jung perusti näkemyksensä 80000 unen aineistoon. Tietoista yhteyttä sanotaan Luoja-, taivaskokemukseksi. Suurin onni ja autuus on Itsen, oman Luojayhteyden kokeminen.

Jeesus opetti, että taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli näin ihminen on kaiken aikaa Luojaan rakkaudellisessa läsnäolossa, taivaassa. Tämä pitäisi tiedostaa. Mitä ihminen ei tiedosta, niin sitä ei ole omassa todellisuudessa. Neale Walsch kanavoi kirjoissaan, että syntymällä ihmiseksi jokainen on tapahtumaketjussa, missä oma Luojayhteys pitäisi ennemmin tai myöhemmin tiedostaa.

Kirjassaan "Uusi Ilmestyskirja" (WSOY, 2004) Neale Walsch välittää viestinä: "Teillä on sisäinen ohjausjärjestelmä, josta voitte käyttää mitä nimitystä tahansa – intuitio, aavistus, varmuus tai "tunne luissa ja ytimissä" – ettekä voi kieltää sen olemassaoloa. Se on suurempi tietoisuus. Se on varmuuden tunne. Ja mitä enemmän luotatte siihen, sitä paremmin tiedätte voivanne luottaa siihen." "Jumaluus on kätöksessä sydämen, sielun ja mielen syvimmissä sopukoissa. Se löytyy sieltä ja se voidaan kokea aitona ja täydellisesti vain siellä, ei jonkun muun ihmisen, paikan tai olion kautta." Edelleen että vilpittömään kysymykseen saa vastauksen, vastaus voi tulla viiveellä ja odottamattomalla tavalla.

Carl G. Jung kirjoitti edellä mainitussa kirjassaan, että ihmisen mieli on osa Luojaan mieltä. Kukaan ihminen ei tiedäkään, mikä mieli on. Kollektiivisen piilotajunnan kautta mieli on kaiken aikaa yhteydessä koko maailmankaikkeuteen ja Luojaan Mieleen.

Ihminen katsoo Luojaa kuvaannollisesti tummuneen lasin läpi. Jokainen Luojaan kohdistunut kiitollinen, rakkaudellinen huomio, rukous, meditaatio, elämää ja toisia auttava teko puhdistaa ja parantaa tätä yhteyttä.

Materialistiselle psykiatrille on kauhistus Jeesuksen sanat, että minä ja Isä olemme yhtä. Jokainen voi kuitenkin kokea yksiselitteisen, tietoisin Luojayhteyden. Raamattua lukiessa huomaa, että Jeesuksen elämäntapaohjeet ovat jokaiselle tarkoitettuja inhimilliseen ihmisyyteen kuuluvia, elämää ja toisia huomioivia ohjeita. Nämä elämäntavat johtavat samalla tietoiseen Luojayhteyteen.

Totuutta etsiessä jokainen tiedostaa jossakin vaiheessa, että koko elämä on Luojan ilmennystä, raamatullisesti "Hänessä me elämme, olemme ja liikumme". Aine ja energia ovat yksi ja sama, toinen kiinteässä muodossa. Henkissielullisesti alkuräjähdyksessä Luojan energiasta, valosta muodostui aineellinen maailmankaikkeus. Tiedemiesten tietokonemallissa alkuräjähdyksen koko on ollut pienempi kuin sokeripala.

Näin kaikki olemassa oleva on Luojan energiaa ja läsnäoloa. Jokainen huomaa viimeistään Luojakokemuksessa olevansa jumalallinen olento, jonka aineellinen keho on vain hetkellistä maallista elämää varten.

Maallisella mielellä on suuri vetovoima etsiä perimmäisiä vastauksia jostakin hyvin vanhasta tai hyvin kaukaa. Mikä on arvokkainta ja lähinnä jää helposti huomaamatta. Luoja on lähempänä kuin oma hengitys. Luojan voi kokea ja näin tiedostaa vain rakkauden kokemuksessa.

Ihminen voi estää omilla ennakkoehdoillaan ja odotuksillaan Luojayhteyden kokemisen. Jeesus opetti, että Luojaa pitäisi lähestyä lapsen kaltaisesti, nimittäin rakkaudellisesti, vilpittömästi ilman vaatimuksia ja odotuksia. Jeesus korosti elämäntapaa keinona kokea Luoja-, taivastietoisuus. Vuorisaarnassa painotetaan omaa pyrkimystä, kuten mielenhallintaa, hyvántahtoisuutta ajatuksissa, sanoissa ja teoissa.

Ihminen on Luojan rakkaudellisessa läsnäolossa, Tämän valossa, ilossa ja autuudessa mutta ihmisen pitäisi kehittää vastakaikua,

herkkyttä Tämän kokemiseksi. Mitä enemmän ottaa Luojan huomioon elämässään, niin sitä todellisemmaksi Tämä tulee. Ja päinvastoin, jos torjuu Luojan mielestään, niin tapahtuma jää vain piileväksi mahdollisuudeksi. Henkisissä kirjoissa tuodaan esiin näkemys, että Luoja laittaa ihmiselle verhon näköesteeksi, minkä Tämä ottaa halutessaan pois.

Taavi Kassila kuvaa Ultrassa 1/94 avataara Amman sulautumista Jumalalliseen Äitiin seuraavasti. "Hymyilevä Jumalallinen Äiti muuttui loistavaksi hahmoksi ja sulautui minuun. Mieleni kukki, kylpi monivärisessä jumalallisessa valossa, ja miljoonien vuosien tapahtumat nousivat sisälläni. Siitä lähtien en nähnyt mitään itsestäni erillisenä, vaan kaiken Yhtenä, ja sulauduin kaikkialliseen Äitiin, luovuin käsityksestä, että olisi olemassa onnea erillään Itsestä."

Ihmisen tulisi olla erityisen huolellinen, mitä ajatuksia hyväksyy mieleensä. Esimerkiksi rakkaudellinen Luojaan kohdistuva mielikuva jää vaikuttamaan mieleen pitkäksi aikaa kohottaen hyvinvointia, tietoisuutta ja lisäten myös henkisiä voimavaroja. Jos keskittyy päinvastoin kielteisyyteen, pahantahtoisin ajatuksiin, pelon rakenteisiin, niin jo niiden hallitseminen voi kuluttaa pitkäaikaisesti henkisiä voimavaroja.

Ajatus on tavallaan kuin tietokoneohjelma tai "olio", mikä sokeasti pyrkii toteuttamaan annettua käskysanaa. Mieli on myös minän "sokea" työväline, jolla ei ole omaa harkintakykyä. Se pystyy virittäytymään melkein mihinkä tahansa. Mieli on yhteydessä myös henkiseen rinnakkaistodellisuuteen saaden sieltä kosketuskohtia, jos vain kiinnittää niihin huomiota. Eräänä esimerkkinä jos saa ylevän rakkaudellisen huomion, mielikuvan, mahdollisesti hienovaraisen henkisen kokemuksen, niin siihen kannattaa keskittyä hetkeksi. Muutoin arvokas huomio, mahdollisesti Luojan viesti jää tiedostamatta.

Ihmisen mieli on paljon suurempi käsite kuin aivot. Kehosta irtautumiskokemuksessa, kuolemanrajakokemuksessa ja joskus leikkauksessa, missä aivot toiminta on lopetettu minä on voinut tehdä havaintoja, mitkä eivät ole mahdollisia kehosta käsin, esimerkiksi yksityiskohtia ulkokatosta tai naapurihuoneistosta. Havaintojen pitää kuitenkin tallentua aivoihin, jotta ne ovat käytössä maallisessa elämässä.

Kehosta irtautumiskokemus on melko tavallista, kymmenet miljoonat ihmiset ovat sen kokeneet. Tähän liittyy yleisesti kuolemanpelon menettäminen sekä havainto, että keho on pelkkä kuori ilman omaa tajuntaa ja ajattelukykyä. Henkisissä kirjoissa tulee esiin arvoituksellinen lause, että katselen itseäni katselemassa itseäni.

Kaikkialla maailmassa olisi helposti toistettavissa " vesilasikoe" , missä syvähypnoosissa ihmisen tunto siirretään veteen vesilasissa. Kolmannen ihmisen suorittama neulanpisto veteen aiheuttaa aina kipureaktion, vaikka se suoritettaisiin toisessa huoneessa tai vaikkapa talon ulkopuolella. Hypnoosi ei voi tehdä ihmiselle kykyä, mitä hänellä ei ole. Koe osoittaa, että aivot on vain osa mieltä. Kirjassaan "Hypnoosi" (Tammi, 1968) sivulta 226 alkaen psykologi Jarl Fahler kuvaa yksityiskohtaisesti kokeitaan "vesilasikokeessa" ja siihen liittyvää tekniikkaa ja huomioon otettavia yksityiskohtia.

Hypnoosikokeissa tulee hyvin esiin ajatukseen, mielikuvaan kätkeytyvä valtava voima. Ihminen havaitsee, kokee, tuntee totena oman ajatuksensa, vaikka samanaikaisesti katselee aistitodellisuutta. Esimerkiksi hypnotisoitu voi kokea olevansa jyyviä nokkiva kana tai kissaa pakeneva hiiri ja voi samalla ihmetellä, kuinka katsomossa ihmiset nauravat.

Hypnoosissa ihminen pitää ajatusta totena ja tällöin mieli harhauttaa minää. Hypnotisoitu voidaan sulkea mielikuvalla esimerkiksi teräshäkiin. Siitä ei pääse pois, vaikka kuinka yrittäisi. Tällöin ihminen näkee ja tuntee jopa teräksen kovuuden.

Ihminen omaksuu usein ajatuksia ja mielipiteitä niitä sen tarkemmin pohtimatta, esimerkiksi elokuvista, sarjakuvista, poliittisista puheista jne. Kun valitaan ajatuksia mieleensä, niin ne muuttuvat samalla omaksi todellisuudeksi ja mieli alkaa toimia niiden mukaisesti.

Jos esimerkiksi hyväksyy mielipiteen, että Luojan kokeminen on mahdotonta, niin näin ihminen estää samalla itseltään tällaisen mahdollisuuden. On vaikeata havaita tai kokea omien ajatuksiensa vastaista. Olisi keskeistä olla hyväntahtoinen ja huolellinen jokaisesta ajatuksesta, minkä hyväksyy mieleensä.

Ajatus on sekä kutsu että toteutukseen pyrkivä voima sekä hyvässä että pahassa. On luonnonlaki, että samanlainen energia vetää puoleensa toista kuin magneetti. Ihminen on keskellä vastakkaisia voimia ja näin voi valita todellisuudekseen Luojan rakkaudellisen läsnäolon tai kielteiset vastavoimat.

Kirjassa "Mestari Eckhart - Sielun syvyys" (Basam Books, 2011) kuvataan Eckhartia, joka oli 800 vuotta sitten kirkollinen vaikuttaja, mystikko. Hänen saarnojaan on siteerattu vuosisatoja korkean hengellisyyden, läheisen Luojayhteyden vuoksi. Eräänä esimerkkinä kirjassa käsitellään Jumalan kohtaamista sivulla 159 seuraavasti: "kuvittelevat kohtaavansa Jumalan niin, että hän on tuossa ja he ovat tässä. Näin ei asia ole. Jumala ja minä, me olemme yksi. Tietoisuuden avautuessa otan Jumalan sisääni ja rakkaudessa menen Jumalan sisään." "Jumala ja minä, me olemme tässä vaikutuksessa yksi: hän vaikuttaa ja minä tulen." "Tällä tavalla me muutamme Jumalassa ja tunnemme silloin hänet sellaisena kuin hän on." Samalla Eckhart viittaa Paavalin sanoihin: "Tuntemme silloin toisemme, minä hänet ja hän minut, ei enempää eikä vähempää vaan toistemme kaltaisina".

Taivastietoisuudessa kaikki tieto on valmiina. Intuitiossa, luovuuden ja rakkauden tilassa tämä yhteys aukeaa hetkeksi. Luova ratkaisu ei synny väkisin maallisesta mielestä, missä on vain vanhoja ajatuksia. Esimerkkinä Cristopher Einegerin kirjassa "Maailman kauneimmat rukoukset" (WSOY, 1996) löytyy myös maailmankuulun tiedemiehen Albert Einsteinin mietelause: "Oma uskontoni on erään loputtoman, luonnoltaan kaikkea muuta korkeamman henkisen olennon nöyrää palvontaa, olennon, joka antaa vihjeitä itsestään pienissä yksittäisilmiöissä, joita pystymme havaitsemaan heikoilla ja riittämättömillä aisteillamme."

Jos katselisi ja lukisi kaiken mahdollisen jalkapallosta, niin tapahtuma jäisi ulkokohtaiseksi havainnoimiseksi, mutta hetkenkin pelaaminen antaa kokemuksellisen ymmärryksen tapahtumasta. Vastaavasti jos kuuntelee rajattomasti saarvoja ja lukee lukuisia uskonnollisia kirjoja, niin Luojayhteys jää kuitenkin epäselväksi. Luojakokemuksessa sekunnin - kahden kokemus on arvokkaampaa kuin kaikki maallinen tieto.

Avataara Amman mukaan jokaisen ihmisen on mahdollista

elämänsä aikana valaistua eli saada taivaskokemus, tietoinen Luojayhteys. Jos ihminen keskittyy Jumaluuteen, jolla on muoto, niin ihminen kohtaa ensimmäiseksi Jumaluuden muotona, jos keskittyy Jumaluuteen, jolla ei ole muotoa, niin taivaskokemus on kuin sulautuminen tietoisena rakkauden, autuuden mereen, Luojan valoon ja ykseyteen. On hyvin vaikeata rakastaa abstraktista Jumalaa. On paljon helpompi kohdentaa huomio ja rakkaus Jumalan ilmentymään sekä saada näin rakkauden kohottava voima ja siihen liittyvä tietoisuus.

Avataara Amma suosittelee henkisenä tienä antaumuksen tietä, joka tarkoittaa epäitsekästä rakkaudellista turvaamista Yhteen Jumalaan. Antaumuksen tiellä voi nauttia autuudesta jo heti alusta alkaen. Tiedon tiellä pyrkiminen perimmäiseen totuuteen on hyvin vaikeata ja Amman mukaan vain yksi tai kaksi tuhannesta onnistuvat. Kun ihminen kehittyy henkisesti saavutetaan ykseyden tila ja kaksinaisuus häviää, kaikki nähdään Jumalan ilmentymänä.

Kaksi vanhusta pohtii

"Mitä tapahtuu kuoleman jälkeen?"

"Jäädäänkö hautaan odottamaan viimeistä tuomiota?"

Henkisissä kirjoissa tulee esiin, että kuoleman jälkeen ajatusta seuraa välittömästi kokemus. Eräänä erikoisuutena avataara Mother Meera on selvänäköisesti kuvannut läheisensä tapahtumat tämän kuoleman jälkeen sanoin ja piirustuksin kirjassaan "Bringing Down the Light" . Tässäkin korostuu, kuinka omat ajatukset heijastuvat ihmiseen kuin peilistä ja toisaalta, kuinka on vaikeata päästä irti piintyneistä ajatuksista.

Kirjassa "Keskusteluja Jumalan kanssa 2" Neale Walsch välittää tietona sivulla 117 kuoleman jälkeisistä tapahtumista. Tällöin ihminen voi valita yhden kolmesta vaihtoehdosta aivan niin kuin voitte tehdä nykyisessäkin elämässänne. "Voitte alistua hallitsemattomien ajatustenne luomuksille, voitte luoda kokemuksenne tietoisesti ja harkitusti tai voitte kokea kollektiivisen tietoisuuden. Tätä viimeistä vaihtoehtoa sanotaan uudelleen yhdistymiseksi tai ykseyden palaamiseksi."

Ihminen kokee hallitsemattomat ajatukset todellisuudekseen siinä määrin kuin ne ovat kollektiivista tietoisuutta voimakkaampia. Kollektiivinen tietoisuus pitäisi olla "hyväksytty, omaksuttu ja sisäistetty". Silloin ihmisestä tulee yhtä ykseyden kanssa eli rakkauden, sanoinkuvaamattoman autuuden.

Ihminen on voinut ajatella, mitä tapahtuu kuoleman jälkeen. Tällöin nämä ajatukset tulevat todellisuudeksi eli voimakkaimmat ajatukset, mistä pidetään kiinni tulevat todellisuudeksi aivan niin kuin maallisessakin elämässä.

Neale Walsch välittää myös tiedon, että kuoleman jälkeinen helvetti on oman mielen luomus, vaikka se voi vaikuttaa kokijasta hyvin todellista. Ihminen voi eristäytyä ajatuksillaan Luojan valosta, ilosta, rakkaudesta ja tietoisuudesta omaan pimeään ahdistavaan ajatuskuplaansa.

Pitäisi pyrkiä olemaan hetkessä läsnä olevana. Tämä estää mieltä uppoutumasta vanhojen ajatuksien oravanpyörää. Mieli pitäisi aukaista elämän huomaamiseen ja kokemiseen, esimerkiksi virittäytyen hetkeksi luonnon kauneuteen ja ihmeisiin, keskittyen hetkeksi musiikkiin, rukoukseen, taideteokseen, meditaatioon, toisen hymyyn, toisen auttamiseen jne. Luoja on aina läsnä ihmisen elämässä. Tässä mielessä myös jokainen hetki on oikea

hetki lähestyä Luojaansa.